

ת"פ 15722/02/09 - מדינת ישראל נגד י א א

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 15722-02-09 מדינת ישראל נ' א (עציר)

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

י א א (עציר)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירן ממן

ב"כ הנאשם עו"ד זוהר ברזילי

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

לאחר ניהול הליך של הוכחות הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה בכוח, תקיפה, שתי עבירות של הדחה בחקירה, ובעבירה של איומים.

עובדות האירועים פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ותמציתן כדלקמן:

המתלוננת, שהינה ילידת 1992 ובמועדים הרלבנטיים לכתב האישום, קטינה, היתה חברתה של בתו של הנאשם.

במהלך חג הסוכות בשנת 2007, התקשר הנאשם אל המתלוננת וביקש לפגוש בתואנה כי הוא מבקש לשוחח אודות בתו. מספר ימים לאחר מכן התקשר אליה שוב וביקש להיפגש מאותו הטעם. הנאשם הגיע ל..., בסמוך לבית סבה של המתלוננת, שם שהתה המתלוננת אותה עת והיא ירדה מן הבית ונכנסה לרכבו. הנאשם פנה אל המתלוננת בשאלות שונות, חלקן בעלות הקשרים מיניים וכן חיבק אותה ונישק אותה בפיה ובצווארה ואף הכניס ידו מתחת לבגדיה ונגע בחזה.

למרות התנגדותה של המתלוננת נטל הנאשם את ידה, הניחה בכוח על איבר מינו מעל תחתוניו והחל מאונן. המתלוננת צעקה וניסתה להחלץ מאחיזתו ואכן הצליחה לחלץ את ידה. הנאשם הכניס את ידו למכנסיה של

המתלוננת, החדיר ידו מתחת לתחתוניה ושפשף את איבר מינה בידו. כן נישק אותה בחוזקה בפיה.

כל אותה עת ניסתה המתלוננת להחליץ מן הרכב ומשהצליחה לפתוח את הדלת, משך אותה הנאשם אל תוך הרכב, היכה אותה וחנק אותה.

סוף דבר הצליחה המתלוננת להימלט אל הבית.

הנאשם התקשר אל המתלוננת ואיים עליה לבל תספר את שארע.

לאחר מכן ומדי יום, נהג הנאשם להתקשר אל המתלוננת ולוודא כי לא סיפרה אודות אירוע זה. כן ביקש ממנה כי תכיר לו בנות נוספות מן הפנימיה בה למדה.

במהלכה של אותה תקופה התקשר הנאשם אל המתלוננת ואיים עליה לבל תספר אודות האירוע.

המתלוננת התקשרה אל הנאשם וסיפרה לו כי אחיה "גילה את הכל" ובתגובה קילל אותה הנאשם ואיים עליה כי ירצח אותה ויפגע בבני משפחתה באם יישב בכלא או באם לא תכחיש את המעשים. הוא המשיך ואיים עליה כי ירצח אותה וישים אותה בשקית ניילון, באם תסגיר אותו למשטרה.

התביעה הדגישה את הפגיעה הקשה בערכים המוגנים שהיתה במעשיו של הנאשם.

מדובר בפגיעה בגופה, כבודה ובתחושת הביטחון של המתלוננת אשר אותה עת היתה קטינה, כאשר הנאשם פגע בשליטתה על גופה ועל הנעשה בסביבתה. התביעה הדגישה כי הדברים נכונים וראויים באשר לכל עבירת מין אבל נכונים שבעתיים כאשר מדובר בקטין או בקטינה. התביעה הביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון באשר למהות פגיעה כזו והצורך להגן על נפגעי העבירה.

לגבי העבירות של איומים והדחה בחקירה, טענה התביעה כי מדובר בפגיעה בשלוותו של הפרט מפני מעשה הפחדה והקנטה. מדובר במעשים המכוונים כנגד חופש הפעלה והבחירה של הפרט, כמו גם באשר לאינטרס הציבורי והחברתי של שלטון החוק.

התביעה הצביעה על נסיבות מעשיו של הנאשם, אשר לטעמה היו מתוכננים, כיוון שהנאשם התקשר אל המתלוננת וביקש להיפגש עימה בתואנה כי הוא מבקש לשוחח אודות בתו וכך גרם לה להיפגש עימו ואף להיכנס לרכבו. ברכב שוחח עימה אודות נושאים אישיים ולרבות נושאים מיניים ואין לשכוח את פער הגילים שבין המתלוננת לנאשם.

הנאשם ביצע את זממו במלונת תוך שימוש בכוח בלא שנתן דעתו למצוקתה ולתחינתה כי יחדל ממעשיו. הנאשם אדם מבוגר, בעל ניסיון ואב לילדים, אל מול נערה ..., אשר נעדרה אותה עת דמות אבהית בחייה.

והוא ניצל את הזקקותה לדמות כזו ואת כך שהיא ראתה בו דמות כזו. הנאשם, כך לדעת התביעה ניצל את תמימותה של המתלוננת ואת האמון שנתנה בו.

בנסיבות ביצוע העבירה, כך טענה התביעה, יש לכלול את התנהגות הנאשם גם לאחר אירוע זה. הנאשם השליט טרור בנפשה של המתלוננת והכל על מנת שלא תדווח על מעשיו. רק בשל ערנותו של אחיה של הנאשם ותמיכתה של האם לא הסלימו מעשיו של הנאשם מעבר לאיומיו והפחדתו את המתלוננת.

עוד ביקשה התביעה להדגיש את הנזקים שגרמו מעשיו של הנאשם למתלוננת ולנפשה. הדברים עולים, כך ציינה התביעה, מעדותה של המתלוננת, מתסקיר הנפגעת שהוגש בעניינה וממסמכים רפואיים שהוגשו במהלך הדיון. מעבר לנזק נפשי ברור ואינהרנטי הנגרם לכל מתלוננת בעבירת מין והוא כפי שנאמר לא אחת בהלכות בית המשפט העליון, הרי שבעולה מכל המסמכים לעיל, קיימים בענייננו, כך טענה התביעה נזקים ספציפים וחמורים, שחלקם הם בלתי הפיכים.

התביעה טענה כי בענייננו מצויים המעשים המיניים ברף העליון של מעשים מעין אלה, לאור התנגדותה של המתלוננת והכוח שהפעיל כלפיה הנאשם, לאור גיל המתלוננת והקשר בין המתלוננת לבתו של הנאשם ובינה לבין הנאשם עצמו.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הדגישה התביעה כי בית המשפט העליון אמר דברו כי יש להלחם בנחרצות בעבירות אלה ובפרט כאשר העבירות כווננו כלפי קטינים. לטעמה של התביעה דרישה זו מתעצמת כאשר העבריין מאיים על הקורבן לבל יספר את אשר ארע ועוד ציינה כי בהשוואה למקרים אותם תסקור, חשוב לזכור כי בענייננו מדובר במתלוננת במצב נפשי מיוחד ואשר נסתה לשים קץ לחייה לאחר ביצוע עבירות המין.

התביעה הציגה אסופת פסיקה לבית המשפט על מנת לתמוך טיעוניה וציינה כי לכלל השיקולים יש להוסיף את ההרתעה, על מנת שבעונש יהיה מסר חד וברור באשר לכך כי ימוצה הדין עם עוברי עבירות מין בגופם של קטינים.

כן הפנתה התביעה אל סעיף 355 לחוק העונשין ואל העונש המזערי הקבוע בו ולפיו בעבירה דנן לא יפחת העונש מרבע העונש הקבוע בצד העבירה.

לטעמה של התביעה לאור הפסיקה שהוצגה ולאחר בחינת הדומה והשונה שבה, מתחם הענישה הראוי ביחס לפרט האישום הראשון נע בין 40-72 חודשי מאסר בפועל ובאשר לפרטי האישום 2 ו - 3 נע מתחם הענישה בין 8-18 חודשי מאסר בפועל לכל אישום. בצד אלה, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

התביעה ציינה באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם כי מגיליון המרשם הפלילי שלו ניתן ללמוד כי הוא עברין חוזר בעבירות מתחומים שונים, בהיקפים גדולים וללא מורא ואשר לא אחת ריצה עונשי מאסר בפועל ולא היה בכל אלה להביאו לשינוי באורחות חייו.

גם לאחר הגשת כתב האישום שהה הנאשם זמן לא קצר בכלא, כך שלא ניצל תקופה זו לשיקום ולשינוי אורחות חייו. לענין זה, כך טענה התביעה, יש ללמוד גם לענין דחיית טענה של חלופי הזמן מצידו של הנאשם. ועוד הבהירה התביעה כי בתחילת ניהול ההליך חל עיכוב משמעותי בשל אופן התנהלותו של הנאשם עצמו וכן כי הנאשם בחר לנהל הליך זה ועל כן לא יכול לטעון עתה לשיהוי בהליך.

בהתחשב בכל אלה ובהעדר טענה אפשרית כלשהי לשיקום בעניינו של הנאשם עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברך הגבוה של המתחמים אותם הציגה ולצבור את העונשים אלה לאלה, כמו גם לצבור את סך העונש לכל עונש מאסר בפועל אותו מרצה הנאשם עתה. משכך, לטעמה של התביעה יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ- 6-7 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי משמעותי למתלוננת.

התביעה הסבירה עתירתה לצבירת העונש שיוטל לכל עונש אחר אותו מרצה הנאשם כעת, בכך שהנאשם מרצה עונש בשל עבירות שונות לחלוטין שאין להן כל קשר עם פרשה זו ועל כן חפיפה בין העונשים מנוגדת לאינטרס הציבורי ואף תהווה מסר לא ראוי לנפגעי העבירה.

ב"כ הנאשם פתח את טיעונו בכך שאף לא אחד מפסקי הדין עולה בקנה אחד עם רמת הענישה לה עתרה התביעה בפועל. ועוד הדגיש ב"כ הנאשם כי המקרה דנן מיוחד ומאובחן בכך שהוא ארע לפני כשבע שנים וחצי. לדבריו, חלופי הזמן רובץ לא רק לפתחו של הנאשם אלא גם לפתחה של התביעה אשר ביקשה לתקן את כתב האישום, הגישה בקשות שונות וכיו"ב.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם לא נעצר בגים תיק זה ושחרר על ידי המשטרה עוד במהלך החקירה.

לטעמו של ב"כ הנאשם ועל פי פסיקה שהגיש מתחם הענישה הראוי בהתחשב בטעמים שציין לעיל נע בין מאסר בפועל בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל. ב"כ הנאשם אישר כי אכן בשל שהנאשם מרצה עתה עונש מאסר בפועל אין הוא כשיר לבצע עבודות שירות ולטעמו הנסיבות דכאן מביאות להקלה בענישה.

ב"כ הנאשם תאר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. הוא ציין כי כיום נשוי הנאשם לאשתו השניה, שצעירה ממנו בשנים רבות ומגדלת לבדה את שתי בנותיהם הפעוטות ואף הגישה את בקשתה לבית המשפט כפי שיפורט להלן.

לפני מספר שנים הדרדר הנאשם כתוצאה ממצה נפשי אליו נקלע, עקב נוכחותו בפיגוע, לשימוש בסמים. היה בכך כדי להביא אותו לביצוע עבירות לא מעטות. מגיליון הרישום הפלילי שלו עולה כי מרבית העבירות הן עבירות כנגד הרכוש או ניהול בתי הימורים. לאחרונה צרף הנאשם 60 תיקים בעניינו, דבר המראה על רצונו

לעלות על דרך הישר .

באשר לנזקים שנגרמו למתלוננת, ציין ב"כ הנאשם כי הנה למתלוננת בן זוג קבוע והיא עובדת במקום עבודה מסודר ועוד הפנה אל אופן התנהגותה בעת ששהתה בפנימיה בנעוריה ואל מעשים חמורים שביצעה שם כגון הצתה, אלימות ועוד. לדבריו, ניסיונותיה של המתלוננת להתאבד לא היו בשל הנאשם אלא בשל אנשים אחרים והדבר אינו עולה בתסקיר הקורבן.

הגם שב"כ הנאשם אינו מקל ראש במעשים, הוא הפנה אל נסיבותיו האישיות של הנאשם ואל מכתבה של הגנתו של בתו ואל הקושי שחווים ילדיו בהעדרו ועל כן ביקש את רחמי בית המשפט בעניינו של הנאשם.

מתסקיר קורבן העבירה שנערך על ידי שירות המבחן עולה כי תסקיר זה נכתב לאחר פגישה עם המתלוננת ועם אמה, ולאחר עיון בכתב האישום והכרעת הדין ובחוות דעת של רופאים ופסיכולוגים בעניינה של המתלוננת.

שירות המבחן התרשם כי בחלוף שבע שנים מקרות האירוע, מדובר במתלוננת שברירת פגיעה שאותות והשלכות האירוע הקשה הותירו בה צלקות משמעותיות אשר החריפו במידה רבה את קשייה הרגשיים וההתנהגותיים בתקופת גיל ההתבגרות ואשר נמשכים עד ימים אלה.

המתלוננת ... רווקה, מתגוררת בבית אמה ותפקודה התעסוקתי אינו יציב.

בתסקיר נסקרה מסכת חייה הקשה והכואבת של המתלוננת ורקעה המשפחתי והיאך הגיעה לפנימיה בה שהתה בתקופה הרלבנטית. עוד נכתב כי בשנות ילדותה והתבגרותה חוותה חסך רגשי רב ונזקקה לקשר עם דמות אב, שיהווה עבורה מושא ועוגן של בטחון וחוזק אותם היתה חסרה.

האירוע נשוא כתב האישום התרחש בעת חופשה מהפנימיה ולאחר שחזרה לפנימיה סייעו לה אנשי הצוות בחשיפת המעשים והגשת התלונה, אך היא לא הצליחה לשוב לשיגרה, בהיותה מוצפת, מעורערת ובמצב רגסיבי וכך לאחר מספר חודשים עזבה את הפנימיה הגם שיכולה היתה להמשיך ולשהות בה עד גיל 18 והגם שפנימיה זו היוותה עבורה לדבריה, בית חם מגדל ותומך.

המתלוננת ניסתה להמשיך לימודיה במסגרות שונות ואולם גילתה קשיים התנהגותיים רבים שגרמו להרחקתה מהלימודים במהלך כיתה י"ב.

במהלך שנת 2010 ניסתה לשים קץ לחייה על ידי בליעת כדורים, לאחר שראתה את הנאשם בסמוך לביתה והתקשתה להכיל את תחושת הפחד והחרדה שחשה מנוכחותו במקו ומהאפשרות, לתפיסתה, שהוא עלול לשוב והלגיב בפגיעה חוזרת על מנת לנקום בה או בבני משפחתה.

הסימפטומים ההתנהגותיים ומצבה הנפשי והתפקודי המעורער של המתלוננת מאפיינים, על פי התסקיר, נפגעת תקיפה מינית בגיל צעיר, המתבטאים בחוסר בשלות רגשית ומינית.

המשבר החריף בשל שנפגעה מאת אדם שהכירה וכמיהתה לקבל ממנו יחס אבהי ודואג והוא ניפץ את המעטפת הרגישה והדקיקה שסוככה על מכלול קשייה הקודמים והותיר אותה במצב של בלבול ואובדן מצטבר בחוסר האמון כלפי הזולת.

המתלוננת התגייסה לצבא, אולם שוחררה לאחר זמן קצר בשל קשיי הסתגלות.

בשנים האחרונות אינה מצויה בקשר טיפולי ומגלה חוסר יציבות בתחום התפקודי והתעסוקתי. המתלוננת מקיימת קשר זוגי, עם בחור אשר לדבריה מגלה הבנה למצבה.

אמה של המתלוננת אף היא שיתפה בנזקים רבים וקשים שנגרמו למתלוננת כתוצאה מהמעשים ואשר נמשכים עד עצם היום הזה, כמפורט בתסקיר.

המתלוננת תארה בשיחה עם שירות המבחן את התחושות והחרדות אשר מלווים אותה עד היום לרבות בסיוטים ומחשבות טורדניות, מצבי רוח משתנים והתפרצויות זעם, כמו גם נזק משמעותי שנגרם לדימויה עצמי.

בהסתמך על המפגשים עם המתלוננת ועל המסמכים הרפואיים בעניינה, התרשם שירות המבחן כי האירוע הנדון, על רקע הקונסטלציה המורכבת, עזר ובלם במידה רבה את תהליך התפחותה התקין של המתלוננת ונזקיו עדיין קיימים עד היום, כמפורט בתסקיר.

שירות המבחן המליץ למתלוננת על טיפול בשל מצבה והבעיות מהן היא סובלת עד היום ולהערכתו מדובר בתהליך שיקום הצפוי להיות ממושך.

בעקבות קבלת תסקיר זה, העביר ב"כ הנאשם לשירות המבחן מספר שאלות הבהרה ונענה בעקבותיהן כי ארועים משפחתיים וטראומטיים בעברה של המתלוננת נסקרו בתסקיר. ובאשר לשאלה האם נערכה שיחה עם מי מבני מפתח או עם צוות הפנימיה, הרי שנערכה שיחה עם אמה של המתלוננת ועם המתלוננת עצמה וכי חוות הדעת נרשמה בעקבות פגישה זו.

המסמכים הרפואיים שהוגשו לבית המשפט הועברו אל שירות המבחן לעיונו ולשאלה נוספת של ב"כ הנאשם, השיב שירות המבחן כי לא ידוע לו על תלונות נוספות של המתלוננת.

עוד שאל ב"כ הנאשם האם יתכן כי התרשמות הסופית היא תוצאה של אירועים טראומטיים אחרים שקרו למתלוננת בחייה ולא דווקא מאירוע נשוא כתב האישום ועל כך ענתה קצינת המבחן כי התסקיר משקף את מצבה של המתלוננת ואת הנזקים שנגרמו לה כתוצאה מהפגיעה המינית בה וזאת מבלי להתעלם מתנאי התפתחותה כנסקר בתסקיר.

מגיליון המרשם הפלילי בעניינו של הנאשם עולה כי הוא יליד שנת 1974 וצבר לחובתו 11 הרשעות קודמות. ההרשעות הן בעבירות רבות ומגוונות, לרבות בעבירות של אלימות ואיומים.

שתי הרשעות הן משנת 2008, דהיינו מאוחרות למעשי העבירות דנן ובגין הוטלו על הנאשם תקופות מאסר לריצוי בפועל. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיולי 2012 בשל צירוף של 57 תיקים שונים מרביתם בענייני החזקת מקום להימורים והחזקה בעותקים מפרים סימני מסחר, הפצתם וסחר בהם, אך גם תיקים שעניינם תקיפת שוטר, איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, תקיפה ומספר לא מועט של עבירות שעניינן שיבוש הליכי משפט.

בשל הרשעה זו נדון הנאשם למאסר בפועל בן 40 חודשים וכן הופעלו בעניינו עונשי מאסר מותנים באופן מצטבר, כך שסה"כ על הנאשם לרצות 60 חודשי מאסר בפועל.

עונש זה מרצה הנאשם עתה.

מגיליון רישום המאסרים והמעצרים בעניינו של הנאשם עולה כי לאחר ביצוע העבירות נשוא תיק זה, שהה הנאשם במאסר בין 21/5/08 ועד 9/2/10 וכאמור מיום 10/10/12 ואילך.

בין שלהי אוקטובר 2007 ועד תחילת ריצוי העונש אותו מרצה הנאשם עתה, הוא שהה בתקופת מעצר שונות המסתכמות כדי שנה וארבעה חודשים.

ב"כ הנאשם הציג מטעמו את פנייתו אל רשויות התביעה בבקשה לצרף את כל 57 התיקים הנזכרים לעיל, ובה ציין כי הנאשם מבקש "לנקות שולחן". לבקשה צורפה טבלה ובה פירוט כל התיקים.

כן הגיש את פרוטוקול הטיועונים לעונש בדיון בו צורפו כל התיקים ואת גזר הדין הנזכר לעיל.

ב"כ הנאשם הגיש את חוות דעתה של העובדת הסוציאלית, שטיפלה בנאשם באופן פרטי שניתנה במסגרת אותו תיק בבית המשפט בתל אביב ואשר התבססה על שלוש פגישות עם הנאשם. בפתח חוות הדעת ציינה העובדת הסוציאלית כי הנאשם מצוי בהליך משפטי עקב עבירת תעבורה והפרת זכויות יוצרים.

העובדת הסוציאלית ציינה כי במהלך חייו פנה הנאשם לשימוש בקוקאין וביצע עבירות ואולם היא התרשמה כי עתה פניו לשינוי ושיקום, עם הקמת משפחתו החדשה. היא התרשמה כי הוא חדור רצון כן ואמיתי לשינוי ולטיפול ולחדול מביצוע העבירות שיוחסו לו, דהיינו הפצת דיסקים צרובים. על כן המליצה כי יינתן לו טיפול פרטני וכי בית המשפט יימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם.

בבית המשפט העידה עובדת סוציאלית זו כי המשיכה בפגישות עם הנאשם לאחר מכן וכי הנאשם אכן שיקם דרכיו והפסיק לבצע עבירות שעניינן החזקת מקומות להימורים והפרת סיממני מסחר. הוא זקוק להמשך והכוונה ולהמשך וטיפול. עם זאת אישרה כי אינה יודעת במדויק אלו תיקים צרף וכי היא יודעת שגם בתקופה זו מעד מדי פעם וחזר להשתמש בקוקאין.

יצוין כי ערכאת הערעור שדנה בגזר דין זה ובערעור כפול שהוגש מחד על ידי הנאשם ומאידך על ידי המאשימה, התייחסה לחוות דעתה של העובדת הסוציאלית וקבעה כי בדין העדיף ביהמ"ש קמא את תסקיר שירות המבחן על פני חוות דעת זו, וכי על פי אותו תסקיר השינוי אותו מצהיר הנאשם כי ערך הינו חיצוני בלבד. ועוד ציין ביהמ"ש המחוזי כי התסקיר הוא ממצה ומפורט ומסתמך על חומר רב בעוד שהפניה לעובדת הסוציאלית נעשתה עובר למתן גזר הדין.

עוד הוגש מסמך המלמד כי הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במהלך מאסרו. המסמך חתום על ידי רב הכלא ועובדת סוציאלית ובו הם מציינים כי הם תקווה שהנאשם נתרם מן הלמידה שבקבוצה וזו תהווה אבן דרך לעתיד לבוא.

ב"כ הנאשם הגיש מכתב שנכתב על ידי אשת הנאשם והוא למעשה מכתב שהופנה על מפקד הכלא ביום 1/8/13.

במכתב זה מלינה הכותבת על תנאי מאסרו של הנאשם ומבקשת לדעת מדוע שונו. לטעמה הנאשם אסיר חיובי ואינו עושה כל בעיה ועל כן לא ברור מדוע הועבר לשהות בתנאים מגבילים וקשים עד מאוד ובמלי לקבל הסבר לכך. הכותבת מציינת כי היא אם לשתי בנות קטנות ומבקשת לברר פנייתה שכן אין היא יודעת למי לפנות, שמא לנציב שב"ס, למבקר המדינה או לעיתונות והיו שיעצו לה אף לפתוח בשביתה מול בית הכלא, על מנת שגורמי התקשורת יגיעו למקום. ובשלהי פנייתה היא שבה ומבקשת לקבל תשובה לפנייתה.

הוגש מסמך מגן הילדים בו שווה בתו של הנאשם, שאינו נושא תאריך, אולם הועבר במכשיר פקסימיליה ביוני 2013 ובו מציינת הגננת כי מאז נעצר הנאשם חוותה הילדה קשיים רבים. חלה רגרסיה במצבה והיא בוכה וצועקת ומתקשה לתפקד.

הוגש מסמך נוסף מאת גננת זו מתאריך 30/12/14 באשר לבתו השניה של הנאשם, המתחנכת אף היא בגן זה, לאחר שהבת הנזכרת לעיל, עברה לגן עיריה.

הגננת מציינת כי היא נפעמת הכיצד מאז מעצרו של הנאשם שלא נפגם תפקודו מול הגן, שכן הוא מרבה להתקשר ולשאול אודות הילדה והטיפול בה והיא רואה את דאגתו וערבותו. הגננת ציינה כי לאחר שהילדה מבקרת את הנאשם היא חוזרת עם שמחת חיים שלצערה חסרה לה וכי היא סובלת מהעדר האב.

בטרם אדון במתחם ענישה ראוי ובענישה נוהגת, אכן יש מקום להפנות אל סעיף 355 לחוק העונשין הקובע כך:

"355. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג1), או 351(א), (ב) או (ג)(1) או (2), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו.

(ב) עונש מאסר לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי."

הנה כי כן המחוקק הוא שנתן דעתו כי בעבירות מסוימות יש להחמיר ולהטיל בעניין עונש מזערי ואין ספק כי יש בכך כדי להשפיע על מתחם הענישה, כאשר לטעמו של המחוקק, רק מטעמים מיוחדים ניתן לחרוג לקולא מענישה מזערית זו.

ואף בית המשפט העליון התייחס לא אחת לעבירות של מעשה מגונה ובמיוחד לכאלה המבוצעות בקטינים.

להלן מספר דוגמאות ממכלול רב היקף של ענישה בעבירות מעין אלה:

"נתון בולט המצביע על החומרה של מעשיו של המערער הינו פער הגילים שבינו לבין הקטינה. מדובר בפער של כ-35 שנים. ברור, כי המערער ניצל את האמון שהקטינה נתנה בו. הגם שחלק מן המעשים המגונים אינם נמנים על החמורים שבהם, יש ליתן משקל נכבד לחומרה למעשה של נגיעה באיבר המין. ברי, שמעשה כזה הנעשה על ידי אדם מבוגר בקטינה כנגד רצונה, מחייב תגובה עונשית הולמת. העובדה שהמערער הינו חסר עבר פלילי נלקחה בחשבון על ידי בית משפט קמא."

(ע"פ 10595/04 בציר נ. מ"י, באותו מקרה נדון הנאשם לשנתיים מאסר בפועל, בשל שנישק את הקטינה וליטף אותה בחזה, חזר ונישק אותה הכיס ידו מתחת לבגדיה ונגע באיבר מינה).

"המערער, יליד חודש אוקטובר 1984, ביצע בחודש אפריל 2005 מעשה מגונה בקטינה בת שש. הוא הוביל אותה באמתלה כלשהי למקום מסתור, שם השכיב אותה על הרצפה, גהר עליה, הכניס את ידו למכנסיה ובמשך מספר דקות התחכך בגופה עד שהגיעל פורקן מיני. על פי הנתען בכתב האישום שהוגש לבית-המשפט המחוזי בירושלים, כל אותה עת בכתה הקטינה והתנגדה למעשיו של המערער...

מערער בחר בילדה רכה בשנים כדי למצוא בה פורקן ליצרו. לגרסתו, הוא ביצע את המעשה בעת שהיה נתון להשפעתם של אלכוהול וסמים מסוכנים, ואם כך היה בפועל, אנו סבורים כי עובדה זו לא רק שאין בה להקל עם המערער, אלא דווקא להחמיר עימו. אכן, אפשר שהמאסר שנגזר למערער יהיה כרוך בקשיים ואי נוחות, אולם זהו דינו של מבצעם של עבירות מין בכלל, ובקטינים, בפרט. מנקודת השקפה זו לא מצאנו בעונש חומרה כלשהי, נהפוך הוא, אנו סבורים שהוא נוטה לקולא, וספק בעינינו אם יש בו כדי לתת מענה למטרות הענישה כולן, ובעיקר להרתעתם של אלה האורבים לילדים תמימים ומשתמשים בגופם כדי לספק את תאוותם. לפיכך, אנו דוחים את הערעור בע"פ 5092/06, ומאידך, מקבלים את הערעור בע"פ 5888/06 במובן זה שהמאסר בפועל בו ישא המשיב יעמוד על שלוש שנים. תקופת המאסר על תנאי אותה גזר בית משפט קמא - תעמוד בעינה.

ראה ע"פ 5092/06 מ"י נ. פלוני)

בע"פ 1/97 דאודאי נ. מ"י נדון עניינו של מי שהכניס ילדה בת 11 לחדרו, חשף את איבר מינו והתחכך בגופה ונדון בשל כך לחמש שנות מאסר מהן שנתיים וחצי לריצוי בפועל.

ביהמ"ש העליון קבע:

"כמו בית המשפט המחוזי גם אנו בדעה כי יש להתייחס למעשהו של המערער בחומרה יתירה. ובמיוחד כך הם פני הדברים לנוכח ההשלכות שהיו לו על מצבה הנפשי של הילדה שנפגעה קשות מן הזעזוע שעבר עליה ונזקקה לטיפול רפואי. המערער ניצל לרעה את האמון שנתנה בו הילדה כמי שעובד במוסד המספק שירותים לציבור - מרכז ספורט שכונתי - ובכך הוסיף נופך מחמיר להתנהגותו. במקרים כגון דא, על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את טובת הקטינים ולגזור עונשים שיהיה בהם כדי להגן עליהם מפני מעשיהם של אלה שאינם יודעים לרסן את יצרם. בנסיבות אלו מן הדין היה לגזור על הנאשם עונש חמור במידה משמעותית מן העונש שנגזר עליו ומכל מקום, אנו לא מצאנו עילה המצדיקה הקלה מעבר לזו שכבר זכה לה בבית המשפט המחוזי.

בע"פ 8292/09 עודה נ. מ"י, אושר גזר דין של 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל על מי שעשה מעשים מגונים בכוח בקטין כבן שלוש עשרה ולאחריהם איים עליו כי אם יספר על כך, יכה אותו.

יושם אל לב כי רק המקרה האחרון עוסק במעשה מגונה שבוצע בכח וכל האחרים עוסקים במעשים מגונים שבוצעו ללא שימוש בכוח. פסיקה זו יש בה כדי להצביע על מגמתו של בית המשפט העליון ועל רמת הענישה המתאימה למקרה דנן, כיוון שהמקרה שבפנינו חמור מן המקרים שהוצגו בנסיבותיו, כפי שעוד יפורט להלן.

מתחם הענישה הראוי לעבירה של מעשה מגונה, המבוצעת בקטינה שגילה אינו עוד חמש עשרה שנים ומבוצע בה בכוח, תוך הכנסת יד לתחתוניה, שפשוף איבר מינה והנחת ידה על איבר מינו של הנאשם, נגיעה בחזה, נשיקתה ועוד כמפורט בכתב האישום, כאשר על אף התנגדותה נעשה שימוש נוסף בכוח ובאלימות ממשית ובוטה נע בין 40-70 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתחם הענישה לעבירות של הדחה בחקירה ואיומים, נשוא פרט האישום השני והשלישי נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל לגבי כל פרט אישום.

בעניינו עסקין בנאשם יליד שנת 1974, ובמתלוננת ילידת ... 1992. ביום האירוע, טרם מלאו לה ...

במעשיו של הנאשם היה משום ניצול כפול של המתלוננת. הוא מעל באמון שנתנה בו במבוגר המתייחס אליה ביחס אבהי, תוך שהנאשם היה מודע למצוקותיה ובעיותיה של המתלוננת ולנסיבות חייה שלא היו קלות כלל ועיקר וניצל חולשותיה אלה ברגל גסה.

בד בבד ניצל את האמון שנתנה בו, בגילה הצעיר ובחוסר ניסיונה, כאביה של חברתה הטובה, משביקש לשוחח עימה אודות החברה, ובכחש הוביל אותה בדרך זו אל רכבו.

הנאשם חיבק את המתלוננת ונשק לה ואף נגע בחזה, תוך שהכניס ידו אל מתחת לחולצתה ובשלב זה ועל אף

התנגדותה של המתלוננת, הוא המשיך במעשיו ואף החמיר. הוא נטל את ידה והניחה על איבר מינו תוך שהחל לאונן. התנגדותה של המתלוננת היתה ברורה. היא צעקה ובמקביל ניסתה להחליץ מאחיזתו של הנאשם. גם משהצליחה המתלוננת לחלץ את ידה מאחיזתו של הנאשם לא נתקרה דעתו של הנאשם והוא הכניס את ידו למכנסיה ואל מתחת לתחתוניה והחל לשפשף את איבר מינה, תוך שנישק את פיה בחוזקה.

המתלוננת לא נכנעה למעשיו של הנאשם וכל אותה עת ניסתה להחליץ מאחיזתו ומן הרכב ומשהצליחה בדרך כלשהי לפתוח את דלת הרכב, לא הניח לה הנאשם לעזוב את המקום, אלא משך אותה אל תוך הרכב והוסיף על כל מעשיו בכך שהיכה אותה וחנק אותה. דהיינו, על מעשיו המגונים בה, הוסיף אף אלימות ממשית ובוטה, זאת על מנת לגרום לה לחדול ולהתנגד למעשיו ולביצוע זממו בגופה.

סוף סוף כאשר הצליחה להימלט מן הרכב ולחזור לביתה, התקשר אליה הנאשם ואיים עליה כי יפגע בה אם תספר על האירועים שהתרחשו אותו ערב.

אף בענין זה ניצל הנאשם הן את כוחו הפיזי והן את מעמדו וגילו על המתלוננת, הן על מנת להכניע אותה מבחינה גופנית והן על מנת להפחיד אותה ולמנוע ממנה מלדווח על מעשיו.

לא היה די לנאשם באיומים אלה אשר נאמרו אותו ערב והוא החל להתקשר באופן תדיר אל המתלוננת על מנת לוודא כי אכן לא דיווחה על המעשים לאיש. במקביל המשיך הנאשם לתחקר את המתלוננת אודות מעשיה, והכל תוך שהוא מבזה אותה ומכנה אותה בכינויים עולבים. יתר על כן הוא אף ביקש ממנה כי תכיר לו חברות אחרות שלה, כיוון שהיא כבר "משומשת".

גם לאחר שהמתלוננת סיפרה לנאשם כי בני משפחתה גילו אודות שהתרחש, הוא לא הניח לה ואיים עליה באיומים קשים ובוטים כי יפגע בה ובבני משפחתה ואף הסביר כיצד יעשה זאת וכיצד יבחר את גופתה ויניח אותה בשקית ניילון ליד ביתה.

אין צריך לומר כי גם כאשר לכך מדובר בניצול בוטה של גילו ומעמדו של הנאשם כלפי המתלוננת ובכך שהטיל עליה את חיתיתו ואכן היא חששה עד מאוד לדווח אודות שאירע לה, כפי שאף הובא בפני בית המשפט. ואכן אף באקראי, גילה אחיה כי יש מקום לדאגה ולבירור והדבר נחשף.

הנה כי כן, עצם המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים מאוד ומגלמים בתוכם מעבר לעבירה המינית אף אלימות, איומים והפעלת כוח ופחד על המתלוננת.

הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם ראשון לכל גופה, שלומה, כבודה ובטחונה האישי של המתלוננת, כמו גם חדירה לרשות הפרט שלה וביזויה. כך גם היתה פגיעה בשלטון החוק וברשויות החוק ואכיפתו משהנאשם ניסה למנוע דיווח אודות אירועים אלה.

כפי שצויין לעיל, המתלוננת, אז עוד לא בת חמש עשרה, בעלת בעיות ומצוקות משלה, כמפורט אף בתסקיר

הקורבן שנערך בעניינה וכמתואר בעדותה שלה בבית המשפט, ואשר שימשה, ככל הנראה, בשל כך כר פורה לנאשם לביצוע זממו.

לאחר מעשים אלה, טרם חשיפתם ואף לאחר חשיפתם, עברה המתלוננת תקופות קשות מאוד וכעולה מתסקיר הקורבן לא תמו בעיותיה עקב כך עד עצם היום הזה.

גם אם יטען הטוען כי הנה לנו עניין במתלוננת שממילא סבלה ממצוקות ומבעיות עוד קודם לכן, הרי התשובה לכך כפולה, ראשית, אין בכך משום הצדקה כלשהי להטרידה, אלא ההיפך הוא הנכון על שכזאת יש להגן ולשמור כפליים ואף אם "גולגלתה דקה" אין בכך כדי להביא לקולא בעניינו של הנאשם ואולם חשוב מכך, על פי המסמכים שהוצגו בעניינה של המתלוננת ואשר נתקבלו מן הגורמים השונים שבדקו אותה וכעולה מתסקיר הקורבן בעניינה, הרי שבעיותיה החריפו עשרת מונים ואף נתגלו בעיות חדשות לאחר האירוע ובעקבותיו.

יתר על כן, הקביעה היא כי התפתחותה התקינה נבלמה באופן משמעותי ביותר עקב אירוע זה וכי מאז היא לוקה בתסמונות שונות שחלקן טרם נעלמו וככל הנראה, באשר לחלקן המצב הינו בלתי הפיך.

טען ב"כ הנאשם כי הנה למתלוננת בן זוג והיא עובדת ואולם אין בכך חזות הכל.

לאורך תסקיר הקורבן הארוך והמפורט נפרשו שלל בעיותיה ומצוקותיה, חרף נתונים אלה, כפי שהן נפרשו לאורך השנים, לרבות ניסיון אובדני, שיש לו קשר לנאשם, כמפורט לעיל וכלה בשלל בעיות נוספות שמחמת צינעת הפרט לא פורטו.

יש ליתן משקל רב ביותר לנזקים קשים אלה אשר נגרמו למתלוננת.

ובאשר לחלוף הזמן.

האירועים התרחשו באוקטובר 2007 והתלונה הוגשה בנובמבר 2007. כתב האישום הוגש בפברואר 2009 - כשנה ושלושה חודשים לאחר האירוע.

בפועל, החלה שמיעת ההוכחות בתיק זה רק ביום 15/9/11 וזאת בעיקר בשל שהנאשם לא התייצב לדיונים, הוצאו בעניינו צווי הבאה והמשטרה התקשתה באיתורו כיוון שהסתבר כי כשהתייצב לראשונה בבית המשפט (לאחר שני דיונים בהם לא התייצב), מסר כתובת ומקום עבודה והדגיש כי אלה מדויקים, אולם הוא לא התגורר שם ואף לא נמצא שם. גם כאשר אותר סוף דבר על ידי שוטר אשר שוחח עימו והבטיח להתייצב במועד הדיון לא עשה כן ואף לאחר שנעצר עלתה סוגיית יצוגו. מדובר בעשרה דיונים אליהם לא התייצב הנאשם.

על כן, אם החלה שמיעת ההוכחות רק למעלה משנתיים וחצי לאחר הגשת כתב האישום, אין לו לנאשם אלא להלין על עצמו.

נסיבות ביצוע העבירות כפי שתוארו לעיל, ובמיוחד משמדובר במעשים שבוצעו בקטינה והנזקים שנגרמו לאותה קטינה בנסיבותיה שלה, כמפורט לעיל, מביאים לכך שעל ענישתו של הנאשם להוביל אל הרף העליון של מתחמי הענישה.

עוד יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, שאף בו יש לראות היבט לחומרא.

הנאשם לא נטל אחריות כלשהי על המעשים ולא נראה היה כי הפנים את חומרתם, משמעותם והשלכותיהם.

הגם שציינתי את שלעיל באשר לחלוף הזמן, בכל זאת יינתן משקל מסויים לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות - למעלה משבע שנים וכשש שנים מאז הגשת כתב האישום, שכן יש משמעות לענישה המוטלת שלא בתכוף או בסמוך לאחר ביצוע המעשים, אפילו רובצת האחריות לכך או לחלקה של התקופה לפתחו של הנאשם.

למעשה, לולא נתתי משקל לחלוף הזמן היה העונש הנגזר על הנאשם חמור יותר מזה שייגזר עליו עתה ואכן היה זה עונש המצוי ברף העליון של מתחמי הענישה.

עוד יצוין לענין זה, כי לא היה בחלוף הזמן כדי להביא לשינוי דרכיו של הנאשם ולתיקון דרכיו.

במהלך התקופה שחלפה מאז מעשים אלה, ריצה הנאשם תקופת מאסר ממושכת של כעשרים חודשים וכן תקופת מעצרים המסתכמת לכשנה וארבעה חודשים בסך הכל.

הנה כי כן, את מרבית זמנו המשיך הנאשם בדרך העבריינית.

אני ערה לכך כי הנאשם הקים משפחה חדשה ואף נולדו לו שתי בנות ואולם משפחה זו הוקמה במהלכה של אותה תקופה כנסקר לעיל, ותוך כדי ריצוי עונש ומעצרים ולא כדרך של שיקום ותחילת חיים חדשים ונורמטיביים.

ב"כ הנאשם ביקש להסתמך על חוות דעתה של העובדת הסוציאלית שהעידה מטעמו של הנאשם בבית משפט השלום בתל אביב ואולם לענין זה, אין לי אלא להביא מדברי בית המשפט המחוזי שדן בערעור על אותו גזר דין ואשר התייחס לחוות דעתה כמפורט לעיל. אף בית המשפט המחוזי לא התרשם כי פניו של הנאשם לשיקום ולשינוי דרכו.

לאחר שיקול מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם בגין כל העבירות בהן הורשע בתיק זה כעונש כולל -

66 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנאשם מרצה עתה עונש מאסר מכביד ואולם אין הפרשה דנן קשורה במאום לאותו גזר דין שהטיל עליו עונש זה ועל כן צדקה המאשימה בטענתה כי יש להורות כי עונשי מאסר אלה ירוצו במצטבר זה לזה, אף מן ההיבט הרטעתי.

ואולם כמעשה חסד, ובעיקר עם משפחתו של הנאשם, אני מורה כי מתוך עונש המאסר בפועל שהוטל על הנאשם ירוצו תשעה חודשי מאסר בחופף לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה עתה והיתרה תרוצה במצטבר לכל עונש אותו הוא מרצה עתה.

כן אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שתחילתן מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירה לפי פרק ה' לסימן י' בחוק העונשין ועשרה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות, איומים או הדחה בחקירה.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת שפרטיה המלאים ימסרו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט.

הפיצויים בגובה של 20,000 ₪ יופקדו בקופת בית המשפט בשנים עשר תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/6/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הכרעת הדין וגזר הדין ניתנים לפרסום. אין לפרסם את שמה של המתלוננת וכן, כל פרט העשוי להביא לזיהויה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, במעמד הצדדים.